

1894-02-24

þÿ • - ¿ ½ ^ , ½ ¿ Â - ± Á . 2 3

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10761>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΗΛΗΘΕΡΑ

Ετησία εν Κύπρω Σελίνα... 8.
Εν τῷ Ἐξωτερικῷ "..... 10

Πᾶσα αἰτήσις δεόν νά γίνηται πρός τόν ἐκδότην, ὡς καί πᾶσα ἀπόδειξις πληρωτῆς δεόν νά φέρη τήν ὑπογραφήν αὐτοῦ.

NEON ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής καί ἐκδότης
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΗΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΕΙΣΔΟΜΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ

«Νέου Ἐθνικοῦ» καταχωρίζονται δωρεάν.

Ἡ σύνταξις δέν εὐδύνεται διὰ τὰς γνώμας τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς.

Τὰ χειρόγραφα δέν επιστρέφονται.

ΠΕΡΙ ΒΑΜΒΑΚΟΥΡΓΕΙΩΝ

Τήν Κύπρον δέν διακρίνει τὸ ἐπιχειρηματικὸν πνεῦμα, οὐδὲ ὁ ζήλος τῆς ἰδρύσεως βιομηχανικῶν καταστημάτων, ἀπερ ἀκμάζουσιν ἐν πλείσταις προηγμέναις χώραις, καί εἰς τοῦτο λίαν εἰκότως ἀποδίδεται ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἡ ὀλιβρία αὐτῆς στάσις, ἣτις οὐδὲν ἄλλο εἶνε ἢ καταφανῆς ὀπισθοδρόμησις. Πάντα τὰ ἔθνη καί πᾶσαι αἱ κοινότητες αἱ διατελοῦσαι σήμερον εἰς ἀνθηρὰν καί ἀκμαίαν κατάστασιν ὀφείλουσι τῇ ἀνάπτυξιν αὐτῶν κατὰ μέγα μέρος εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις, ἐνῶ ἐξ ἐναντίου ὅσοι λαοὶ ἠρκέσθησαν εἰς ὅ,τι πατραπαράδοτον εὔρον ἔσπερθησαν παντάπασι τῶν ἀγαθῶν τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ. Δυστυχῶς ἡ ἡμετέρα νῆσος δέν ἀποτελεῖ μέρος τῶν πρώτων, οἱ δὲ κάτοικοι αὐτῆς ἐτήρησαν, εἴτε ἐνεκα τῶν δυσχερῶν περιστάσεων, εἴτε ἐνεκα τοῦ δειλοῦ καί μὴ ἀποφασιστικοῦ αὐτῶν χαρακτῆρος, τὰ ἀρχαῖα τῶν προγόνων τῶν ἔθιμα σχετικῶς πρὸς τὸ ὑπὸ ὄψιν ἡμῶν ζήτημα, καί τούτου ἐνεκα εὐρισκόμεθα σήμερον εἰς τὴν οὐχὶ εὐάρεστον ταύτην κατάστασιν.

Πολλὰκις ἐγένετο λόγος, ὅπως ἂν μὴ ἄλλο τι δοθῆ ὡς ἡσὶς τις εἰς τὴν ἰδρυσὶν βαμβακουργείων, ἀπερ λειτουργοῦντα ὀ' ἀπέφερον σπουδαῖον ὄφελος εἰς τὴν νῆσον, σὺν τούτῳ δὲ μεγάλη τάξις ἀπόρων θά εὐρισκεν ἀνακούρισιν ἐν τῇ ἐργασίᾳ. Καί ὅσον μὲν ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τῆς ἰδρύσεως οὐδαμῶς πιστεύομεν, ἐπιτρέπεται ν' ἀμφισβᾶλλωμεν, καθότι ἱκανοί, ὡς γνωστὸν, ὑπάρχουσιν οἱ παρ' ἡμῖν δυνάμενοι ν' ἀποδύωσιν εἰς τοιαύτας ἐπιχειρήσεις. Ὅσον δ' ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐξόδευσιν τοῦ κατεργαζομένου πράγματος, καί αὐτὴ μόνη ἡ ἐγχώριος καταβάλλωσις θά ἤρκει, ὡς δέν ἀμφισβᾶλλομεν, ν' ἀποφέρῃ ἱκανὰ κέρδη, ἀπερ θά ἠδύναντο νά ἐνθαρρύνωσι τοὺς δυνάμενους καί εἰς μεγαλύτερας καί κατ' ἀκολουθίαν ἐπιχερδέστερας ἐπιχειρήσεις.

Ἐχομεν ὑπ' ὄψιν ἡμῶν στατιστικὴν τῆς νῆσου, καθ' ἣν ἀπὸ τοῦ

1882—1890 ἐξήχθη τῆς Κύπρου ἀκατέργαστος βάμβαξ ὀκ. 2,587,611 ἀξίας Λ. 138,358 καί εἰσήχθη κατεργασμένος ὀκ. 982,320 ἀξίας Λ. 136,957. Ἦτοι, εἰσήχθη κατεργασμένον πρᾶγμα τὸ ἐν τρίτον περιποῦ τοῦ ἐξαχθέντος ἀκατεργάστου καί ἐπληρώσαμεν σχεδόν διὰ τὴν εἰσαγωγὴν ὅσα ἐλάβομεν ἐκ τῆς ἐξαγωγῆς.

Ἐκ τούτου καί μόνου καταρτίζεται ὅποσα κέρδη θά ἐκαρπούτο ἡ νῆσος, ἐάν ἡμῶριε τοιούτων καταστημάτων. Ἄλλως τε ὡς παράδειγμα δύνανται νά χρησιμεύσωσιν ἡμῖν καί αὐταὶ αἱ χώραι αἱ μὴ δυνάμεναι νά κανητήσωσιν ἐπὶ μείζονι ἀναπτύξει καί προόδῳ τῆς ἡμετέρας νῆσου, ὅσον ἡ Κιλικία, ἐνθα πάνυ εὐδοκίμως ἀπὸ ἐτῶν λειτουργοῦντα ἰσχυρὸν λόγου νηματοκλωστήων. Οὐδὲ δύνανται τις νά προσασιθῆ ὅτι ὁ θύμβας τῆς Κύπρου δέν κατασκευάζει ἰσως καλὸν νῆμα, διότι αἱ γενόμεναι ἰσχυρῶς δοκιμαί διὰ τῆς ἀποστολῆς βάμβακος εἰς Ἀγγλίαν πρὸς κατεργασίαν παρέσχον πολὺ ἐνθαρρυντικὰ ἀποτελέσματα.

ΕΝΑΡΞΙΣ ΒΟΥΛΗΣ

Τὴν παρελθούσαν πέμπτην ἡ Α. Β. ὁ Μέγας Ἀρμοστής ἐκήρυξε τὴν ἐναρξιν τῆς Βουλῆς διὰ τοῦ κριτικῶν δημοσιευμένου λόγου.

ΚΥΡΙΟΙ ΝΟΜΟΘΕΤΑΙ

Πάνυ εὐφροσύνως συναντῶμαι πρὸς ὑμᾶς ἐνθάδε καί παρακαλῶ ὑμᾶς νά ἐπιληρθῆτε τῶν ἐργασιῶν ἀτλήτης συνόδου. Ἀναθεωρῶν τὸ ἔτος, ὅπερ παρήλθεν ἀρ' ὅτου τὸ ὑστάτον προσηγόμενα ὑμᾶς ἐντεθεῖν, ἔχω νά συχαρῶ ὑμᾶς ἐπὶ τῷ ὅτι τὸ τῶν δημοτηρικῶν καρπῶν θέρος ὑπῆρξεν ἐκ τῶν μεγίστων τῶν ἤδη γνωστῶν ἐν Κύπρῳ. Αἱ διὰ τὴν δεκάτην βεβιωθεῖσαι ποσότητες κριθῆς, βρώμης καί σίτου ἐποίκιλλον ἀπὸ 25 τοῖς 100, ὡς ἐν τῇ περιπτώσει τῆς κριθῆς, μέχρι τῶν 60 ἐπὶ τοῖς 100 καί πλέον, ὡς ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ σίτου, ὑπεράνω τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1892 ποσοτήτων, ἐνῶ ἡ βεβαίωσις ὀρόβου ὑπῆρξε πολλῶ μείζων τῶν 200 ἐπὶ τοῖς 100 ὑπὲρ τὴν τοῦ προαδόντος ἔτους. Δυστυχῶς αἱ ἐν ζένοις ἀγοραὶ ἐπιτευχτέαι τιμαὶ διέτελεσαν χαμηλαὶ συνεπαγαγούσαι σπουδαία ἐλάττωσιν εἰς τὰς ἐξαγωγὰς. Ὡς δὲ πληροφροῦμαι μεγάλῃ

ποσότητες σιτηρῶν ἀπομένουσιν εἰσέτι εἰς χεῖρας τῶν παραγωγῶν, τῶν ἄλλων γεννημάτων ἢ ἀπόδοσις ὑπῆρξε μετρία τις, ἀλλὰ καί ταῦτα ἐπηρεάσθησαν ὑπὸ τῆς ἐπικρατούσης ἐμπορικῆς καχεξίας. Ἡ ἐσοδεία τῶν γαρουπίων ἐβλάσσε περίπου τὸν μέσον ὄρον, ἀλλ' αἱ τιμαὶ διέτελεσαν χαμηλότεραι ἢ πέρυσιν. Ἡ συγκομιδὴ τοῦ οἴνου ὑπῆρξεν ἐξαιρετος, τοῦ κατασκευασθέντος μαύρου ξεικνούμετος αὐξήσιν 68 ἐπὶ τοῖς 100 ἢ τὰ παρελθόν ἔτος, καί ὡς βεβαιουῦμαι ἡ ποιότης εἶνε καλὴ αἱ τιμαὶ ὅμως τοῦ σπουδαίου τούτου εἴδους ἐξακολουθοῦσι χαμηλόταται. Φοβοῦμαι ὅτι αἱ χαμηλαὶ τιμαὶ, ὡς εὐρίσκουσι πάντα τὸ ἐμπορίου τὰ εἶδη, θά ἔχωσι δυσάρεστον ἀποτέλεσμα ἐπὶ τῶν δημοσίων προσόδων, αἰτινες ἀπὸ τῆς ἀπώλειας τῶν ἐτῶν 1892, 93. Τὸ συστηματικὸν ἐξῆτος λήψις τῆς δεκάτης ἐν ἀπαξ ἀπάσῃ τῇ νῆσῳ ἐτηρήθη, ἀπέβη δὲ ὅσον καί πέρυσιν ἐπιτυχῆς. Μετὰ λύπης μου λέγω ὅτι ἡ γαλιέρα ἐνίσκηψε καί πάλιν ἐν Εὐρώπῃ καί ἐν γείτοσιν ἡμῶν χώραις καί ὅτι ἡ κυβέρνησις ἠναγκάσθη νά λάβῃ προφυλακτικὰ μέτρα, ὅπως προφυλάξῃ αὐτῆς τὴν Κύπρον, αἵτινα παρέσχον προσκόμματα τινα εἰς τὴν συναλλαγὴν τῆς νῆσου. Μετὰ λύπης ἀναφέρω ὅτι ἡ ἐνίσκηψις τῆς νόσου ταύτης μεταξὺ τῶν ἐν Μίκεα προσκυνητῶν ἐπήνεγκε τὸν θάνατον πολλῶν κατοίκων τῆς Κύπρου, καί ὅτι ἔχομεν νά θρηνησωμεν τὴν ἀπώλειαν τινῶν ἐκ τῶν σεβαστοτέρων μελῶν τῆς μαυμαθιανικῆς κοινότητος. Μετὰ τὸ κλείσιμον τῆς παρελθούσης συνόδου τοῦ συμβουλίου ἔλαβον τὴν ἐγκρίσιν τοῦ ὑπουργοῦ πρὸς δαπάνην ἐπὶ δημοσ. ἐργῶν κατὰ τὸ π. ἔ. ποσοῦ 2,000 λιρῶν, πλὴν τοῦ ποσοῦ τοῦ πρὸς τοῦτο ψηφισθέντος ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ἐν τῷ προϋπολογισμῷ. Οὐδεμίαν εὐκαιρίαν παρουσιάσθη, ὅπως συμβουλευθῶ τὸ συμβούλιον περὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ἀλλὰ τὸ εἰρημένον ποσὸν θά συμπεριληρθῇ ἐν τῷ περὶ συμπληρωματικῆς γρήψεως νομοσχεδίου, ὅπερ τεθῆσεται ἐνώπιον ὑμῶν ἐν καιρῷ τῷ δέοντι.

Ὁ διὰ τὴν δαπάνην τοῦ ἐπερχομένου ἔτους προϋπολογισμὸς ἐτοιμασθεὶς τεθῆσεται ἐνώπιον ὑμῶν. Τῇ συστάσει τοῦ γεωργικοῦ συμβουλίου ἢ κυβερνήσεως ἐνεκρίνεν ἐν εἰδει πειράματος σπουδαίαν μεταβολὴν ἐν τῷ συστήματι τῆς καταστροφῆς τῆς ἀκριδος διὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Τὸ σύστημα, ὅπερ ἐγένετο παραδεκτὸν, συνίσταται εἰς τὸ προ-

σφῆρειν γενναῖον ποσὸν ὡς τίμημα δι' ἀκριδος συλλεγομένης καί φερομένης εἰς ὠρισμένους σταθμούς, ὅπου θά ζυγίζωνται καί καταστρέφονται. Ἡ πρότασις αὕτη εἶνε ἐξ ἐκείνων πιστεύω, αἰτινες τυγχάνουσιν ἀσπασταὶ εἰς τὰ αἰρετὰ μέλη τοῦ συμβουλίου τούτου. Πέποιθα δὲ ἐπ' αὐτὰ καί ἐπὶ πάντα ἄλλον ἔχοντα ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ λαοῦ, ὅπως παροτρύνωσι τοὺς χωρικοὺς νά πράξωσι πᾶν τὸ ἐφ' ἑαυτοῖς πρὸς συλλογὴν ἀκριδῶν καί οὕτως ἐξασφαλίσωσι τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ πειράματος.

Κατὰ τὴν παρελθούσαν συνόδον τοῦ συμβουλίου ἔλαβε χώραν μεγάλη συζητήσις περὶ τοῦ κτηματολογικοῦ γραφείου. Κατόπιν συντόνου σκεψῆς ἀπερσιόσθη νά σταματήσῃ ἡ γὰρ τῶν δημοσίων προσόδων γεωδαισία, ἢ ἡσὶν ἐξήγετο ἀπὸ τίνος χρόνου, τε πρὸς ἀφιέρωσιν τοῦ ἐπὶ τῆς γεωδαισίας ταύτης μέχρι τούδε δαπανουμένου χρηματός, εἰς βελτίωσιν τῶν ὑποχόντων προσωπικῶν τε καί ἀρχείων τοῦ κτηματολογικοῦ γραφείου. Πολλὰ ζήτηματα, ὧν ἐλλείπει χρόνου τὸ συμβούλιον ἐκωλύθη πέρυσιν νά ἀντιληρθῇ, προσαχθῆσονται ἐκ νέου, συνιστῶ δ' αὐτὰ εἰς τὴν ἐμβριθεστέραν ὑμῶν σκέψιν. Νομοσχεδίου πραγματευόμενον τὴν διὰ διατήρησιν διαθέσιν τῆς περιουσίας, τεθῆσεται καί πάλιν ἐνώπιον ὑμῶν, ἢ εἰσηγούμενη δὲ νίαν ἐξέτασιν αὐτοῦ δι' ὑπεπιτροπῆς, ὅπως τεθῶσιν αἱ διατάξεις αὐτοῦ ἐν ἀρμονίᾳ μετὰ τῶν εὐχῶν καί περιστάσεων τοῦ κοινοῦ.

Παρά τε τῆς κυβερνήσεως καί οἰζετοῦ τίνος μέλους τοῦ συμβουλίου ἤταιμάσθησαν νομοσχέδια πραγματευόμενα τὰ προσόντα, τὸν διορισμὸν καί τὴν μισθοδοσίαν τῶν δημοδιδασκάλων, καί ἄλλα ζητήματα σχετιζόμενα πρὸς τὴν παιδείαν. Αἱ ἐν τοῖς νομοσχεδίοις τούτοις ἐμπεριεχόμεναι προτάσεις ὑποβλήθησονται εἰς τὴν σκέψιν ὑμῶν. Θαρρύνοντως δὲ πέποιθα ἐπὶ τὴν ὑμετέραν βοήθειαν καί συνεργασίαν, ὅπως ταῦτα διαταχθῶσιν οὕτω πως, ὥστε νά καταστῶσι λυσιτελεῖς βάσεις νομοθεσίας ἐπὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ζητήματος. Κατὰ τὴν τελευταίαν συνόδον τοῦ συμβουλίου ἐψηφίσθη νομοσχεδίου πραγματευόμενον τὴν παραδοχὴν καί ἐγγραφὴν δικηγορίαν, ἀλλὰ δέν ἠδυνήθη νά παρασχωεῖς αὐτὸ τὴν συναίνεσίν μου ἐν οἷα μορφή εἶχε ψηφισθῆ. Τὸ νομοσχεδίου τοῦτο τεθῆσεται ἐκ νέου ἐνώπιον ὑμῶν, εὐελπιστῶ δὲ ὅτι ἡ μορφή, ἐν ἣ νῦν τυγχάνει ἐσχεδιασμέ-

νον, εἶται εὐπρόσδεκτος εἰς τὸ συμβούλιον. Δύο σπουδαῖοι νόμοι, ὁ περὶ πυρροδίων νόμος τοῦ 1889 καὶ ὁ περὶ τοῦ καθολικῶς βλάπτειν τὰς ἰδιοκτησίας νόμος τοῦ 1891 λήγουσιν ἐφέτος.

Νομοσχέδια δὲ πρὸς διευθέτησιν τῶν αὐτῶν ζητημάτων ἐν μορῇ κατὰ τι διαφόρῳ τελεῖται ἐνώπιον ἡμῶν. Ὁ ἐν εἰσι 1888 ψηφισθεὶς νόμος περὶ διακανονισμοῦ τῆς μαγιστρίας εὐρέθῃ εἶ τισι λεπτομερειαῖς οὐχὶ ἀπορῶν. Νομοσχέδιον δὲ τροποποιῶν αὐτὸν τελεῖται ἐνώπιον ἡμῶν. Μεταξὺ τῶν ἄλλων μέτρων, ἅτινα θὰ προσκληθῆτε νὰ λάβητε ὑπὸ σκέψιν, τὰ σπουδαιότερα εἰσὶ τὰ ἀκόλουθα. Δημοσχέδιον περὶ συναρμολογίας καὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων τῶν ἀσφύτων τὴν διαχείρισιν τῶν περιουσιῶν ἀποθιούτων ἐθωμανῶν ἠπικίων. Νομοσχέδιον περὶ διακανονισμοῦ τῆς ἐν ποινικῆς ὑποθέσει παραδοχῆς μαρτυριῶν τινῶν. Νομοσχέδιον περὶ τῆς διευκολύνσεως τῆς ἀνακτητικῆς τῶν διὰ κατωχῆς μεμισθωμένου κτημάτων μετὰ προσήκουσάν τεράτων τῆς μισθώσεως καὶ μετῶν, ὅπερ ὡς πληροῦσθαι εἶνε μετὰ τῆς σπουδαίας διὰ ταγεωργικὰ συμφέροντα καὶ δι' αὐτὴν ἀπαγορεύεται ἡ ἐξαγωγὴ κέρπου. Ἡ διακινητικὴ ἐπιθυμία μου, ἣν εἶμι βίβλαις συμερίζεσθε καὶ ὑμεῖς ὅλοι, εἶνε νὰ καταστή ἡ ἐπὶ θύραις σύνοδος παραγωγῆ τούτων νομοθετικῶν ἀποτελεσμάτων, ὅτι ἀποθῶσι διαρκεῶς ὠφελεῖται πάροχα εἰς τὴν εὐστω καὶ εὐημερίαν τῆς γῆσου.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΗΛΙΚΙΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΔΗ ΤΗΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ.

ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑ ΥΠΟ Γ. ΛΟΥΚΑ.

Πάντες τῶν τέκνων ἡμῶν κηδόμεθα καὶ πάντες σχεδὸν ὑπὲρ αὐτῶν ἐνεργούμεν καὶ πράττομεν. Ὅτι δὲ κατὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν, τὴν ὑγρὴν οὕτως εἶπειν ταύτην κατῴρισιν τοῦ ἀνθρώπου, δύναται ὁ καὶ νὰ διαπλασθῆ ἐπὶ τὸ βέλτιον ὅσον τὸ ἐρικτὸν ἀναλόγως τοῦ τε διακρίπτουτος καὶ διαπλαττωμένου οὐδὲς νομιζόμεν ἀντιλέγει. Πρὸς τοῦτο ἐπιτροπείτω ἡμῖν νὰ προτάξωμεν τινα σχετικὰ τούτοις περὶ τοῦ ἀριστοτελεῖται τοῦ ἡλικίου, τοῦ περιεχομένου καὶ διακρίνουτος πάντα ἀνθρώπων.

τῆς ψυχῆς.

Εἰ καὶ τὸ θῆμα τοῦτο ἴαν δυσανάλογον πρὸς ἡμᾶς, ὅμως ἴαν ἀρμόδιον καὶ ἀναγκαῖόν τεον περιστάται εἶπειν νὰ κατακαταρτικὰ ἐν τῷ προεπιρμητικῷ περὶ παιδῶν ζητηματι ὅσον τὸ ἐρικτὸν, ἀφοῦ καὶ ἐν ταῖς ἰδίαις ἡμῶν πράξεσι καὶ ἐνεργείαις ἡ ψυχὴ αὐτῆ, ἐργεῖται καὶ διευθύνει μὴ φαινομένη. Ἐν ταῖς βιωτικαῖς δηλ. πράξεσιν αἰσθητικῶν αὐτῆ. Ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς ἡθικαῖς καὶ ἀναγκαστικῶν ἰσορροπίας τῶν νεύρων. Ἡ νουὸν τὴν διευθύνει τὸ μηχανήματα τῶν προεργουμένων, τὴν ἐπιθυμῶν

τοῦ πηδαλίου τῶν ἐν αὐτοῖς κινουμένων, καὶ τὴν τέλος ὁδηγεῖ τὸ ἀνθρώπον πρὸς τὸν ζητούμενον σκοπόν; Ἐν θαλάσῃ τὴν ὑπερῆκα τὰ μαινόμενα στοιχεῖα, τὴν ἀποσοβεῖ τοὺς κινδύνους; Δύναται τὴν ἀμειβάλλη ἐπι οὐδὲς ἄλλως εἶνε πρὸς ἡ ψυχῆ;

Ἐν πᾶσι λοιπὸν τούτοις διαφανομένης τῆς ψυχῆς ἐν ταῖς ἐργασίαις ἐν ταῖς σκέψεσιν ἐν ταῖς βιωτικαῖς μερίμασι κατὰ π. καὶ ἐν αὐτοῖς ἐπι τοῖς ὀνειροῖς, ἐν γενεῖ δ' ἐν πάσῃ τῇ ζωῇ ἐν πάσῃ τῇ ὑπάρξει ἡμῶν, οὐ μόνον ἀπὸ σκοποῦ δὲν θεωροῦμεν τὴν περὶ ταύτης διατριβήν, ἀλλ' ὀφλότατον καὶ ἀναγκαῖόν τεον τῷ ἀνθρώπῳ θὰ ἦτο ἐὰν ἐπραττε τοῦτο ἡ ἐπεδίδετο τῇ θείᾳ ταύτῃ καὶ λυσιστελεῖ ἀσχυρία, θεωρῶν τὴν θαύμασιωτάτην λειτουργίαν τῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ. Ἀλλῶς τε καὶ ὁ Θεὸς ἀμέσως μετὰ τὴν πᾶσιν παρουσιάζει ἡμῖν τὸ ζήτημα τῆς ψυχῆς. «Καὶ γὰρ ἡμῶν ἐκ τῆς γῆς ἐπλασε τὸν ἄνθρωπον κατὰ εἰκόνα ἑαυτοῦ καὶ ὁμοίωσιν καὶ ἐνεργήσεν αὐτῷ πνοὴν ζωῆς.» Γερ. Ἡ εἰκόνα αὐτῆ ἐστὶν αὐτῆ ἡ ψυχὴ, ἣν ἐπέθηκεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ὁδηγὸν καὶ ἰθὺτότα αὐτοῦ. Ἀφοῦ λοιπὸν ἀπ' ἀρχῆς τῆς δημιουργίας, ἀπ' ἀρχῆς τῆς κοσμογονίας ἡ ψυχὴ περισταται τὸ κυριώτατον καὶ εὐγενέστατον μέλημα καὶ αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡμεῖς οὐκ ἴαν ἀσχοποῖ αἱ πράξεις ἡμῶν, ἐὰν μὴ ἐπιτηροῦμεν περὶ ψυχῆς, εἰς τὸν κόσμον, ποῖος ὁ σκοπὸς τῆς ὑπάρξεως αὐτῆς ἐν τῷ κόσμῳ καὶ ὅποιον τὸ εἶδος καὶ αἱ ἰδιότητες αὐτῆς.

Ἡ ψυχὴ λοιπὸν, ἣν ἄλλως εἶπειν καὶ ὁ νοῦς ἡ ἡ διάνοια ἡμῶν περισταται, κατὰ μὲν τὴν φιλοσοφίαν ἐστὶν οὐσία πάσης ὄλης καθαρεύουσα, ἀπλῆ, ἀδιαιρέτος ἀφάρτος καὶ ἀθάνατος (ἡ κατ' ἄλλους) οὐσία αὐτὸς ζωσα, λογικὴ ἀθάνατος, νεκρά, διανοητικὴ καὶ ἐνυπόστατος. Κατὰ δὲ τὴν ἰεράν Γραφήν ἡ τὴν Θεολογίαν ἡ ψυχὴ ἐστὶν αὐλὸς, ἀόρατος καὶ ἐν γενεῖ εἰκόνας τοῦ Θεοῦ. Ἡ δὲ κατὰ τὴν ζωὴν ἡμῶν κατοιχία αὐτῆς, ἡ ἡμῶν περιεργία ἐπιζητούμεν καὶ πάντες θελομεν νὰ μάθωμεν, εἰρήσῳ ἐν παρόδῳ, ὅτι κατ' ἄλλους μὲν εὐρίσκειται εἰς τὸν ἐγκέφαλον, κατ' ἄλλους εἰς τὴν καρδίαν καὶ κατ' ἄλλους εἰς ὅλον τὸ σῶμα, ὁπερ ὀφλότερον καὶ λογικώτερον φαίνεται. Εἴτε οὕτως ὅμως, εἴτε ἄλλως, ὁμιλοῦμεν περὶ ψυχῆς, ἐνταῦθα δὲ δύναμεθα ν' ἀποφανθῶμεν περὶ τῆς οὐσίας αὐτῆς, ἣν παραδεχόμεθα ἄσχυρον καὶ ἀόρατον. Μόνον καὶ μόνον ἐνταῦθα δύναμεθα εἶπειν περὶ τῶν ἐνεργειῶν καὶ δυνάμεων αὐτῆς ὅτι ἀριθμητικῶς βλεπομένη καὶ πεικιστορῶν ἀσθένόμεθα οὐδὲς δ' ὁ ἀντιλέγων πρὸς τοῦτο. Καθότι ἐκ τῶν ἐνεργειῶν ἡ τῶν κινήσεων τινος εἰκαζόμεν αὐτὸν, καὶ ἐπομένως νοοῦμεν τὴν ἐργεῖα, ἡ τὴν οὐσίαν αὐτοῦ, νοοῦμεν τὴν βαθμὸν τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς ἀξίας αὐτοῦ.

Ὅτι καὶ περὶ τῆς ψυχῆς αἱ πάντες

αὐτῆς δυνάμεις, εἰς ἡ αἰσθησις, ἡ σκέψις, ἡ μνήμη, ἡ θέλησις καὶ ἡ ἐνεργεῖα, ἡ (ἄλλως) ἡ συνείδησις ἡ αἰσθησις, ἡ ἀντιλήψις ἡ μνήμη καὶ ἡ ἐπιψία, αἱ παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ ἐνεργουσαί, καὶ ὅλον τὸν βίον αὐτοῦ ὑποεικνύουσι τὴν ὄξιν τῆς ψυχῆς καὶ προσεπιμαρτυροῦσιν αὐτῇ μεγαλειότητα καὶ θείαν ὄντως ὑπαρξίν καὶ καταγωγήν. Αἱ δυνάμεις αὐταὶ τῆς ψυχῆς δυνάμεθα ὡς ἐν παρόδῳ νὰ προσθίσωμεν ὅτι φυσικῶς δὲν ἀνεπτύχθησαν μὲν ἐξ ἴσου ἐ ἐκάστῳ ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἡ ἀνθρώπινος γενεὰ εὐμορεῖται οὕτω, ἐξ ἴσου καὶ ὄντως ἐπι γῆς φαίνεται αὐτῇ βασίλευς πάσης τῆς κτίσεως. Διὰ τῶν ψυχικῶν δὲ τούτων δυνάμεων τῶν συστατικῶν τῆς ψυχῆς συγκροτεῖται συγγρόνως καὶ ὁ νοῦς ἡ τὸ πνεῦμα ἡμῶν. Ὅτι εἰς τῶν ἡμῶν ἐξαρτάται ἐκ τῶν εἰρημένων δυνάμεων. Καὶ ἂν αἱ δυνάμεις αὐταὶ εἰσὶν ὑγιεῖς, ὑγιεῖς ἐστὶ καὶ ὁ νοῦς ἡ τὸ πνεῦμα ἡμῶν. Δηλονότι ἂν ἡ συνείδησις ἡμῶν ἔχη τὴν ἀρμόδιαν δύναμιν τοῦ νὰ πᾶσιν ἀσφαλῶς περὶ τῆς ἀτομικῆς ἡμῶν ὑπάρξεως καὶ τῶν διαφόρων ἡμῶν καταστάσεων, ἂν ἡ ἡμετέρη ἀίσθησις εἶνε εἰς κατὰστασιν νὰ αἰσθάνηται τὰ ἐκτός αὐτῆς προσβάλλοντα αὐτῇ ἀντικείμενα (νὰ βλέπῃ δηλ. διὰ τῆς ὁράσεως, νὰ ἀκούῃ διὰ τῆς ἀκοῆς νὰ αἰσθάνηται τὸ ἡδὺ ἡ τὸ πικρὸν διὰ τῆς γεύσεως, νὰ αἰσθάνηται τὴν θερμότητα καὶ τὴν ψυχρότητα, νὰ αἰσθάνηται διὰ τῆς ἀφῆς) ἂν ἐνῶ αἰσθάνομεθα τι, νοοῦμεν καὶ τὸ αἴτιον τῆς αἰσθήσεως ταύτης δηλ. ἐκεῖνο τὸ ὅποιον μᾶς ἐκκαμεν νὰ αἰσθανθῶμεν οὕτω, ἡ νὰ τὸ ἀντιληθῶμεν, ἂν δυνάμεθα μετὰ τὴν ἐπι τίνος αἰσθητήριου ἐργεῖαν ἡ ἐντύπωσιν νὰ συγκρατῶμεν εἰς τὸν νοῦν ἡμῶν καὶ μετὰ περιεργίαν γρῶν καὶ νὰ ἐνθυμώμεθα αὐτὸ, ἂν δυνάμεθα τέλος νὰ διοκρίνωμεν τὰς σχέσεις καὶ ἀσφαρῆς, ἂς δύνανται νὰ ἔχωσι τὰ προσβάλλοντα τὰ αἰσθητήρια ἡμῶν, ὁ ἄσφαρῆς ἀντικείμενα, τότε καὶ μόνον τότε δύναμεθα νὰ καυχήσῳμε, ὅτι λεκτικῶς νοῦν καὶ πνεῦμα ἡμῶν, ἐπομένως καὶ ψυχὴν ἡμῶν. Ἐν ὅμως τούτων μὲς τῶν ἐργεῖαν, δυνάμεων τῆς ψυχῆς στερηθῶμεν, π.χ. τῆς μνήμης, ἐκπίπτουμεν τῆς ἀνθρώπινος ἀξίας ὡς ὁ Γάλλος Βρουσσόνετος εἶπε τὸ πρῶν ἀντὶρ ἀνεπτύχμενος καὶ ἰσχυρὸς ἦν, μετὰ ταῦτα δὲ λησμονηθεὶς καὶ ἐξουτελισθεὶς ἐνεκὸν τῆς στερήσεως αὐτῆς. Ὡς δ' οὐ εἶς αὐτοῦ Ὁδῶτων διηγεῖται εἰς τὸ «Ejsai philosophique sur les phénomènes de la vie,» οὕτως εἶχε μνήμην ἐξαισιῶν καὶ σπασίαν. Ἡ μνήμη δὲ, ὡς εἶπομεν, ἐστὶ μὲς τῶν κυριωτέρων δυνάμεων τῆς ψυχῆς ἡ τοῦ νοῦς. Ὅτι ὅμως παλὼν ὑπὸ ἀσπληγείας ἐθεραπέυθη κατὰ ε. ἔμειν, ἐπὶ τῆς ἡμῶν καὶ ποτὲ δὲν ἔδύνατο κατόπισθε ε. ἀπροσφρη οὕτως νὰ γράφῃ, ὅρθως τὰ ὑλιστικὰ ἡ τὰ κύρια ὀνόματα οὕτως εἰς τὴν Γαλλικὴν, οὕτως εἰς τὴν Ἑλληνικὴν.

κῆν. Ἐὰ ἄλλα ὅμως εἶδη τοῦ λόγου ἡσάνεις αὐτὸν πρόχειρα ὡς τὸ πρῶν. Τὰ εἰρηθεῖα ἡσάνεις εἰς τὴν μνήμην τοῦ εἰρηθεῖα καὶ συνηθίζεις, αὐτὰ κατὰ τὴν οὐσίαν τοῦ σαφῶς, ὡστε τὴν ὄξιν τῆς ἡμῶν περὶ τίνος ὀμίλει, τοῦ ὅποιον ὅμως ὡς εἶπομεν, δὲν ἡδύνατο νὰ ἐνθυμηθῆτε τὸ ὄνομα. Ἐκ τῶν τῶν πολλῶν ἐπιθέτων τοῦ δια νὰ καταστήσῃ γνωστὸν τὸ πρόσωπον, περὶ οὐδὲ μίλει, ἀνεργεῖ τὴν μορφήν του, τὰς ἰδιότητας καὶ τὸ ἐπιτήδευμα αὐτοῦ. Το αὐτὸ ἐποῖει καὶ εἰς τὰ φυτὰ, ἀνασφῶν τὸ σχῆμα καὶ τὸ χρῶμα αὐτῶν πρὸς διάκρισιν τοῦ ὀνόματος τοῦ φυτοῦ. Καὶ εἰαν τῷ ἐργασίῳ τίνος τὸ ὄνομα δια νὰ τὸ ἴδῃ καὶ νὰ τὸ ἐνθυμηθῆ, τὸ ἀνεγνώριζε μὲν, ποτὲ ὅμως μόνος τοῦ δὲν τὸ ἀνεκάλει εἰς τὴν μνήμην του. Τοῦτο οὐκ ἐστὶν ἐσφαλῶς καὶ εἰς τὸν διατριβῆ τῆς φιλολογίας. Καθηγητὴν Παπασπλιώτην ἐν Ἑλλάδι ἀπολέσαντα καθ' ὄλοκληρίαν τῆς μνήμης καὶ κρίσεως τὴν διακεκριμένην ἐκείνην δύναμιν, καὶ ἦν συνέγραφε τὴν ἀξία μελέτης ἐκείνην Γραμματικὴν του, καὶ εἰς τὸν καθηγητὴν τῆς Βοτανικῆς Ἑρρανόητον καὶ εὐφάνταστον ἐκείνον ποιητὴν τῆς λίου δούλης, θανόντα ἐν σμικρῷ καὶ ξένον ὄλωσ κατανήσαντα τῶν περιπύστων ἔργων του κατὰ τὸ διάστημα τῆς πνευματικῆς ἐκπτώσεως του! Ἰδοὺ ἡ ἐκπτώσις τοῦ μεγαλείου τοῦ ἀνθρώπου.

Ἀλλ' αἱ δυνάμεις αὐταὶ τῆς ψυχῆς, τὰς ὅποιαις μόνον ὡς εἶπομεν αἰσθάνομεθα καὶ αἱ ὅποιαι ἀποτελοῦσι συγγρόνως τὸ σύστημα τοῦ νοῦς ἡ τοῦ πνεύματος ἡμῶν πῶς εἶνε δυνατόν νὰ σχετίζονται μετὰ τοῦ σώματος ἡμῶν; ἡ μᾶλλον τίνα τρόπον συνδέεται τὸ σῶμα μετὰ τῆς ψυχῆς; Ἡ ψυχὴ λέγειμεν κοινῶς ὅτι κατὰ τὰς στοιχμας τῆς τελευταίας ἐκπτώσεως δεκτικὴ ἀπὸ τοῦ σώματος καὶ ἡσφῶνεται. Εἶνε ἀρα γε τοῦτο ἀληθές; Πᾶσαι αἱ ἀποτυπώσεις εἰς τὰ αἰσθητήρια τοῦ σώματος γίνονται διὰ τῶν ὀλικῶν νεύρων αὐτοῦ τὰ ὅποιαι εἶνε σύστημα πολυπλοκῶν καὶ λεπτότατων ἐξηπλωμένων καὶ ἄπαν τὸ ἀνθρώπινον σῶμα. Ἐπὶ τῶν νεύρων τούτων, ἀφοῦ γείνη ἡ προσβολὴ κατὰ τὴν ψυχολογίαν ἡ τὴν φιλοσοφίαν, ἡ προσβολὴ αὐτῆ διὰ τοῦ νεύρου μεταβαίνει εἰς τὸ ἀρμόδιον αἰσθητήριον καὶ δι' αὐτοῦ εἰς τὸν ἐγκέφαλον, ὅπου φαίνεται ὅλα τὰ αἰσθητήρια συγκεντροῦνται, καὶ τότε ὁ ἀνθρώπος ἐννοεῖ τί συμβαίνει αὐτῷ. Ἀλλὰ τίς διατάσσει νὰ γίνηται ἡ ἀνάλογος προσβολὴ ἐπι τοῦ ἀναλόγου νεύρου καὶ νὰ μεταβαίνῃ εἰς τὸ ἀνάλογον αἰσθητήριον ἀνάλογος αἰσθητής; Μόνη ἡ ὕλη δηλονότι δύναται νὰ ὄσῃ ἀρ' ἑαυτῆς σκρόπιμον ἐνεργεῖαν καὶ σκοπίμον ὀργανῶσιν εἰς ἑαυτὴν; Ἐν ἄλλαις λέξεσι ἡ ὕλη ἡ τὰ νεῦρα αὐτὰ δύνανται νὰ αἰσθάνονται τὴν ὑπαρξίν των, ν' ἀντι-

λαμβάνονται την ύπαρξιν των άλλων όντων, να διακρίνωσθε τας μεταξύ αυτών σχέσεις να τηρώσιν ενθύμησιν των παρελθόντων, να έχωσι συναισθησιν των άλλοιωστων, αιτινες γίνονται εις αυτό, ως και των πράξεων και κινήσεων των; Ούχι βεβαίως. Ταύτα πάντα είνε και πρέπει να ήναι τέλος ενέργεια έτερου τινός όντος, και το τοιοῦτο όν έστιν ή ψυχή. Πώς όμως επαναλαμβάνω, αυτή συνδέεται μετά του σώματος και αι ενέργειαι ή αι δυνάμεις αυτής πώς ενεργούσιν επί των χεύρων ή των αισθητηρίων ήμών; Πώς αυτή επηρεάζει επί της ύλης και ή ύλη τανάπκλιν επί της ψυχής; τούτο είνε ζήτημα ακατάληπτον εις τίς εις την άσθενή φύσιν του ανθρώπου. Έκ τούτου όμως πρώποτε δεν έπεται ότι και δυνάμεθα να φιλονεικήσωμεν την ύπαρξιν ής ψυχής, ήτις μαρτυρείται άσθενώς υπό των ενεργειών αυτής, εκτός των άλλων όσα προηγούμενως ανερέρομεν και όσα ή φιλοσοφία συσσωρεύει προς απόδειξιν της ύπαρξενός του άύλου τούτου όντος. (άκολουθεί.)

B. ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝ ΚΥΠΡΩ.

Ημείς Κ. Μανουριάς, Πρόξενος της Α. Μεγαλειότητος εν Κύπρω προσκαλούμεν τους δυνεστάς του άποδιδώσαντος υπηκόου Έλληνος Κωνσταντίνου Αρώνη, όπως εντός δεκα τριών (άρθ. 14) ήμερών από της δημοσίευσεως της παρούσης υποβάλωσιν εις το Πρόξενειον τας αποδείξεις των αξιώσεων των άλλως παρελθούσης της προθεσμίας ταύτης πάντα αξιώσεις αυτών θελει απορρίπτεσθαι ως άπαράδεκτος.

Ο Πρόξενος της Ελλάδος Κ. Α. ΜΑΝΟΥΡΙΑΣ.

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Βροχαί σχεδόν άδιάκοποι από ήμερών πιπτούσι εν Λάρνακι αναγκαίαι, ως ειχόμεν, διὰ τὰ σπικρά, αλλά συγγρόνως έχομεν και ικανά ψύχην. Άλλ' ιδίαι από της γής τὸ ψύχος είνε δριμύτατον, σήμεραν δὲ τῆ πρωίαν έράνησαν κεκαλυμμένοι υπό γιόνων πλην του Όλύμπου και οι μόλις δίωρον απέχοντες από της Λάρνακος λόφοι. Και εν Λευκωσίαι δὲ και εν τοίς περίεξ έδρεξεν οὐκ ελίγον.

Τὸ παρελθόν σέβαστον περί ώρων 3ην μ. μ. συνεκροτήθη συνέλευσις εν τῷ εν Αμμοχώστῳ διοικητηρίῳ υπό τῆν πρέσβειαν του διοικητοῦ, όπως κανονισθώσι τὰ των αὐτόθι ιπποδρομιών, αι όποιαι άπερασίδη να γείνωσι προ των ιπποδρομιών Λευκωσίας. Επὶ τούτῳ δὲ συνήθροισθησαν εκ των προσελόντων 30 στεργλίνα.

Τὴν έσπέραν της παρελθούσης δευτέρας έδρεξεν μουσεική συναυλία εν Λευκωσίαι υπό τῆν προστασίαν του Μεγαλου Αρμυροῦ και της λαίδης Σένδάλ. Ὑπὲρ της εν τῷ πρωτεύουσῳ αγγλικανικής Έκκλησίας. Επὶ τούτῳ είχε διασκευασθῆ καταλλήλως ή ύπερ τῆν οίκίαν του Αρχιάτρου της νήσου αΐθουσα, κοσμηθεΐσα μόνον ύπὲρ αγγλικων σημαιών. Κατά τῆν συναυλίαν ταύτην παρευρέθη και ή Α. Έξοχότης ο Άρχων της νήσου, έλαβον δὲ μέρος ή λαΐδη Σένδάλ, ή κυρία Σμιθ, ή κυρία Σίγαρ, ή κυρία Thomas, οι κ. κ. Γλωσσόπ, Κέιτ και Θ. Μαυροκυρδάτος και ο αὐτόθι περιπιδημών καλλιτέχνης κ. Βούλγαρης. Πλήν των κυβερνητικῶν υπαλλήλων προσήλθον και πλείστοι εκ των ήμετέρων, εν οίς και οι καθηγηταί του Γυμνασίου. Εψάλησαν μετ' επιτυχίας διάφορα άσματα και επιχίτησαν ικανά τεμάχια δικηρωτων μουσουργών επί κλειδοκυμβάλου, μανδολίνου και κιθάρας. Ο κ. Βούλγαρης εκτελέσας μετά σπανίας τέχνης και δεξιοτήτος τα δυσκολωτερα τεμάχια επί των δύο τελευταίων όργάνων προκάλεσε τὰ ραγδαία χειροκροτήματα και τὸν ειλικρινή επαινον των προσελόντων. Άλλ' ό,τι ιδίαι εξετέλεσθη μετά μοναδικής επιτυχίας ήτο τὸ Tannhauser του θείου Wagner, έπερ ήδυνάτο να εκπληξῆ και θαυθεῖς μύστος της θείας του Απολλωνος τέχνης.

Φαίνεται ότι τὸ πέρυσιν υπό Αρχιεπίω, έργατων εξερυγθε άλλας συνελίγη διὰ τῆν Τουρκίαν διότι ο τας τὸς της ενταῦθα αξίσεως του κ. Charnaud, διευθυντοῦ του εν Συρίῳη καταστήματος του Δημοσίου Χρέους της Τουρκίας σχετιζομαι προς τὸ ζήτημα της εις Τουρκίαν (Συρίαν) εξαγωγής εκπομπωριων τινῶν όκτωδων άλατος. Πληροφρονημεθα ότι ο κ. Charnaud συνιστοῦντε και περί της φορτώσεως του άλατος.

Αι ταινίαι των 10 παράδων έρθεσαν εις τὸ ταχυδρομειον Λάρνακος, θά τεθώσι δὲ εν ενεργείαι από της 1ης Απριλίου 1894. Η σπαργίς είνε έρυθρά και ο χάρτης θυμιας του των άλλων ταινιών.

Οι φανοθραύσαι εν Λευκωσίαι εις τῆν εήμερησίαν διάταξιν, κατά τῆν συνήθη έκφρασιν των αὐτόθι συναδέλφων. Τὴν έσπέραν της δευτέρας έθροσύθησαν επτά φανοί συνελήθη δὲ τὸν παῖσαν προσδοκίαν, ως λέγεται, εις υίος της νυκτός.

Ο Ευαλλόορης, προσαχθείς τῆν παρελθούσιν εβδομάδα ενώπιον του εν Μάσῳ συνεδριάσαντος κακοφροδοκίμου, απέδειχθη δι' όκτώ μερῶν ως φρονεὺς του μουδίου Απτουλίαι, διό και κατεδικάσθη εις θάνατον.

Και εν Όρῳ κατά τῆν έπίτειον των τριῶν έσορῶν έτελέσθη εν τῆ αὐτόθι Όρατείῳ Σχολῆ, κοσμηθεΐσῆ λίαν φιλοκάλως διὰ μουσικῶν, ή συνήθης δοξολογία, μετά τὸ πέρας της όποιας εδιδάσκαλος κ. Στυλ. Ίωαννίδης ώμίλησεν ελίγα τινά κατάλληλα τῆ περιστάσει, αναπεμφθεΐσῶν ζωηρών ζητωκραυγῶν υπό του συρροῦσαντος πλήθους ύπὲρ των Έλλήνων Βασιλείων, του διαδόχου και της ένώσεως της Κύπρου μετά του έλληνοκου βασιλείου.

Τὴν παρελθούσαν τετάρτην κατέπλευσεν ενταῦθα τὸ άγγλικόν άτμοπλοιον «Norman Prince» τῆς εταιρείας Prince Line εκ της διώρυγος της Μαγγεστρίας δι' Αλεξανδρείας και Συρίας και ανεχώρησε τῆν νύκτα της χθές εις Λεμεσσόν, Αλεξάνδρειαν και Λούλ, άρῶν παρέλαβε περί τῶν 100 τόνους χαρυπιῶν και 30 φαιοχώματος.

Τὴν πέμπτην έρθεσε τὸ «British Prince» της ίδιας εταιρείας, προελθόν εξ Αμβούργου και Αμβέρσας, άρῶν δὲ παρέλαβε φορτίον κριθῆς ανεχώρησε τῆν έπιούσαν περί μεσημβρίαν εις Λεμεσσόν, Τρίπολιν, Άκρι, Αλεξάνδρειαν και Λιβερπούλην.

Αὔριον φθάνει τὸ «Wensleydale» εκ Λοιδίνου, λίαν δὲ προσεγώς περιμένεται τὸ «Iron Prince» εκ της διώρυγος της Μαγγεστρίας.

Είν' αληθῶς ευχάριστον, ότι χάρις εις τον συγγρόν καταπλοιον των άτμοπλοίων της «Prince Line» ανεπτύχθη πυκνή συγκοινωνία μεταξύ Κύπρου και των κυριωτέρων λιμένων της Ευρώπης, ιδίαι δε του Ιθαλίου και της διώρυγος της Μαγγεστρίας, εξ της νῦ, αι κυριώτεραι εισαγόμεναι πραγματεΐαι κομίζονται κατ' εῤθεϊαν.

Επανεκάμψεν εξ Αιγύπτου, ο Ηανς Αρχιμανδρίτης Χαριτων, άπελθών, ως γνωστόν, πρό τινος εις τὸ εζωπερικόν προς συλλογήν έργων ύπὲρ της αποπερωθείσης Μονῆς Μαχαριά.

Επανήλθε τῆν παρελθούσαν έδρεμάδα εξ Ιταλίας ο κ. Παῦλος Α. Δανδολος, υπηρετήσας επί διετίαν περίου εν τῷ αὐτόθι στρατῷ.

Εν ηλικία 31 ετών έτελεύτησε τῆ 10 Φεβρουαρίου ενταῦθα ο ΑΟΙΖΟΣ ΔΡΗΣΤΟΥ λειψανον κῶ. Ὑπὲρ της ανεξορτησίας της Ελλάδος αγωνισαμένων.

Ο μακαρίτης ήτο τετιμημένος διά τῶν περσῶν, λίαν δὲ φιλοστέργως έμεριμνήσε περί της μορφώσεως των τέκνων αὐτοῦ, εξ ὧν ή μεγαλύτερα αὐτοῦ θυγάτηρ κυρία Εὐθυμία Γ. Εὐστρατίου διευθύνει άπὸ ετών πάνυ εὐδοκίμως τὸ εν Λάρνακι Παρθενωγωγείον.

Πρὸς τῶς συγγενεῖς του μεταστάντος άνδρός έκφράξαντες τὰ ειλικρινή

ήμών συλλυπητήρια, αέμεθα όπως ο Υψιστος κατατάξη τῆν ψυχήν αὐτοῦ εν σκηναίς δικαίων.

Δέσποινα σέβαστή και ένάρετος Ελκουσα τὸ γένος εξ ένός των αρχαίων διαπρεπων οίκου, της πρωτεύουσας, ή ΙΟΥΛΙΑΝΗ ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ έτελεύτησεν εν προβεβηκυία ηλικία τῆν έσπέραν της παρελθούσης τρίτης εν Λευκωσίαι.

Η κηδεία αὐτης εγένετο μεγαλεπρεπστάτη τῆν έπιούσαν περί ώρων 3 μ. μ. εν τῷ ναῶ Αγίου Αντωνίου, χοροστατούντος παντός του κλήρου της πόλεως, τας άρετας δὲ αὐτης εζήρεν εν επικηδείῳ λόγῳ ο κ. Γ. Καλβάρης.

Η μακαρίτης εδοθήθει προθύμως τῶς πάσχοντας, ευεργέτησε δὲ διὰ κληροδοτήματος τὰ εκπαιδευτικά καταστήματα Λευκωσίας, διὰ τῆν ήμεραν του θανάτου αὐτης εκλείσαν εις ένδειξιν πένθους και σεβασμοῦ προς τῆν άποθανούσαν.

Είθε ο Υψιστος να κατατάξη τῆν ψυχήν αὐτης εν σκηναίς δικαίων.

ΝΙΦΑΔΕΣ

Εάν πολλοί κλεινοί εν τοίς ρυπαρογράφους εγώριζο, ότι διὰ του υβριστικοῦ κάλαμου των ουδὲν άλλο κατορθούσιν ή ότι παρέχουσι πιστήν εικόνα της καταθροῦ ψυχής των, ουδέν άλλο θα έπραττον ή φρυάττοντες θα εθραυον και θα έρριπτον μακρὰν τὸ προδοτικόν του χαρακίτηρος των έργον και θα εκάλυπτον τὸ πρόσωπον εξ αισχύνης.

Εγίνετο και άλλοτε εἰ δέοντι μέτρω ο χαρακίτηρισμός των παρανοικῶν ανθρώπων, αλλά νομίζομεν, ότι εάν προσέσωμεν συμπληρωματικά τινά δὲν ὀ ἀπαρισωμεν εις τον προσήλη αναγνωστην. Ο παρανοικὸς διαλαλεῖ και κηρύττει, ως άλλος κηρῦ, όσα έχει επὶ της φάχως νομίζει ότι είνε εὐνοη, ευπράπειος, χαρίεις, άποκαλεῖ μετά καιροῦς συνεδήσεως τον δεινα ή δεινα οὕτως ή άλλως (οὐχι κολακευτικῶς βεβαίως, εάν δὲ παραλείπωμεν τὰς ὕβρεις, αιτινες φέρονται εις τὸ στόμα αὐτοῦ, πράττομεν τούτο άπλῶς εκ σίβας μου προς τον αναγνώστην, όν δὲν εἰδὲξῆ ή να σέθηται ο παρανοικὸς άνθρωπος, μετ' όλας τὰς αξιώσεις, ας έχει, να διδάξη τῆν ήλικήν!) Ο παρανοικὸς προς τούτοις θεωρεῖ ως προσρισμόν του να γαυριῆ και να επαιρηται επί δογκιγωτικαίς μάχαις ως νικητή, ουδὲμῶς δὲ παράδοξον είνε εάν συγγρόνως κλαιη και οδύρηται επί άνοηκτοίς και άσράτοις έχθροίς!

Βλέπατε πόσον γελοῖον μορμολυκειον είνε ο παρανοικὸς;

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Κατ' ἔχθεσιν τοῦ ἐν Σοφίᾳ Πολιτ. πράκτορος τῆς Ἑλλάδος ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς τῆς Βουλγαρίας κ. Γρέκωφ ἐζήτησε ὅπως συναφθῆ ἰδιαιτέρα ἐμπορικὴ σύμβασις τῆς Βουλγαρίας μετὰ τῆς Ἑλλάδος, διὰ τῆς ἧς ἐπιβόουσι νὰ κανονισθῶσιν ἄλλως τὰ τῆς εἰσαγωγῆς ἑλληνικῶν προϊόντων καὶ τῆς ἐκ Βουλγαρίας εἰσαγωγῆς. Ἡ μετὰ τῶν δύο τούτων ἐθνῶν ἐμπορικὴ σύμβασις ἐπιδύεν ὑφισταμένη ἀπὸ ἐτῶν ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη σύμβασις μετὰ ἄλλων κρατῶν, ἀνεξαρτήτως δὲ τούτων ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις ἐζητεῖ ἰδιαιτέρως μετὰ τῆς Ἑλλάδος συμφωνίαν.

Σχετικῶς πρὸς ταῦτα γνωστὸν εἶνε ὅτι ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις εἶχεν ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Σαβράνιαν νομοσχέδιον περὶ νέου τελωνειακοῦ δασμολογίου δι' οὗ τροποποιῶνται οἱ ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς εἰς Βουλγαρίαν δασμοὶ τῶν ξένων προϊόντων, ἐν οἷς καὶ τὰ ἑλληνικά. Ἀλλὰ τὸ νομοσχέδιον ἀπερρίφθη.

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΑ

ΑΙ ΚΙΝΟΥΜΕΝΑΙ ΤΡΑΠΕΖΑΙ
Κατὰ διαφόρους ἐποχὰς τὸ ζήτημα τῶν κινουμένων τραπέζων δι' ἐπιθέτους τῶν χειρῶν ἀπεργολήσεως τοῦ περιέρχουσι, τελευτήσας δὲ ἀρχαϊκῶς τῆς τῶν μεταλλείων ἢ βουλγαρικῶν φησὶν δημοσιεύει ἐξηγήσιν τοῦ φαινομένου. Ὁ Φίλοσος παραδέχεται ἀδυστάτως ὅτι ὑπάρχει τὸ φαινόμενον καὶ δεύτερον ὅτι σήμερον δύναται νὰ ἐξηγηθῆ φυσικῶς. Τὸ ἐξηγεῖ δὲ, λέγει, διὰ τῆς ἠχοστατικῆς, διὰ τοῦ συνδέσμου τοῦ ἠχογόνου πρὸς τὰς δονήσεις, πρὸς τὴν ἐλαστικότητα καὶ τὰ λοιπὰ. Ὅταν χεῖρες ἐπιτίθενται ἐπὶ τῆς τραπέζης παράγεται μεταβίβασις ἀδύνατος, προερχομένη ἐκ τῶν παλμῶν τῆς καρδίας καὶ τῶν ἀκροτέρων ἀγγείων ἢ ὀφθαλμῶν καὶ τῆς ἀρχῆς μικρῆς, ἐπὶ ἐπαναληφθῆ καὶ μάλιστα διὰ πολλῶν χειρῶν, κατανοεῖ τὴν βικρῆσιν καὶ ἡ τραπέζα ἐκτελεῖ τὰς γνωστὰς κινήσεις.

ΕΞΟΔΑ ΔΙΚΗΣ

Εἰς δικὴν πρὸς διείκλιθσαν τελευτήσας με-

ΕΠΙΦΥΛΑΙΣ ΤΟΥ «Ν. ΕΘΝΟΥΣ» Ἡ ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΚΗΛΙΣ

Κατὰ μετάρησιν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ (ΥΠΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΡΟΔΕΜΟΥ.)

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ. ΔΡΑΜΑ ΕΝ ΗΜΕΡΑ

ΚΕΦ. V.

Η ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΠΡΟΒΑΤΟΥ ΚΛΘΙΣΤΑΤΑΙ ΔΥΣΧΕΡΗΣ.

I.

Ὁ Σιβασιανὸς ἐγνομάτισε ἐν μεγάλῃ βίᾳ, εἰς τὸ ἐξῆλθε τοῦ ξηνοδόχειου. Ἀπὸ ἐκείνη βήματα πρὸς τὴν ὁδὸν, αἰρῆς ἔστη καὶ ἤρξατο σκεπτόμενος, ὡς εἰ ἤθελε νὰ λάβῃ ἀπόφασιν τινα. Διετίθειν αὐτῷ περὶ τὸ ἐν τέλει τῆς ὥρας, ὅτι καὶ ἐπανέστρεψεν εἰς τὸ ξηνοδοχεῖον ἐνθα ἐγνομάτισε, καὶ εἶπε πρὸς τὸν ξηνοδόχον: — Ἐλαθὼν ἀπόρασιν τινα, ἧς δὲν εἶνε κακῆ. Ἡ εἶπε πρὸς μοὶ προμηθεύσας μίαν ἀμαζὴν σκεπαστήν, καὶ μίαν καλὴν ἡμίονον. Ὁ δὲ πληρώσω ἔτι εἶνε, χωρὶς νὰ συζητήσω τὸ τιμῆμα. Ἐπειδὴ εἶμαι βέβαιος ὅτι τὴν ὥραν ταύτην ὅτι εἶναι τὸν κλέον μου ἔτι εἶναι ἐπὶ τῆς ὁδοῦ.

ταῦ ἀγγλικῆς ἐφημερίδος καὶ ἐμπορικοῦ τινος οἴκου τὰ ἐξοδα τὰ ὑπὸ τῆς ἐφημερίδος διαπληθύνει ἀνήλθον εἰς τὸ μικρὸν ποσὸν τῶν 4, 794 λιρῶν στερλινῶν καὶ 17 σελινῶν, ἧτοι 119,871 φράγκα χρυσῶ.

ΙΑΚΩΒΟΣ Ο ΣΧΙΣΤΗΣ

Ἡ ἀστυνομία τῆς Οὐασινγκτόν περιήλθεν εἰς ἀπειλήσιν συνεπείρ τῶν κατορθωμάτων κακούργου, γνωστοῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἰακώβου τοῦ σχίστου, διότι οὗτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὗτε ἄλλο προσωπικὸν γνῶρισμα κατορθώθη. Ἡ ἀνακλισηρῆ. Τὰ κατορθώματα δὲ αὐτοῦ εἶναι ἄξια ἀναμνησῆς διὰ τὸ πρωτότυπον μόνον αὐτῶν. Ὁ δὲ καὶ ἄλλος ληστής καὶ Ἰακώβος ὁ σχίστης εἰσέρχεται εἰς οἴκους πλουσίων, ἀλλ' οὐδὲν ἀφαιρεῖ ἀκούμενος εἰς τὸ νὰ κόπη παραπετάσματα καὶ τὰ τραπεζομάνδουλα εἰς τεμάχια, νὰ μετατρέπη εἰς ῥάκη τὰ καλύμματα τῶν κλειδοκωβίλων καὶ νὰ καταβράσῃ ὅσα περισσότερα δύναται ἐπιπλα, χωρὶς νὰ ἐμποιήσῃ κρότον.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ Μ. Σ. ΕΜΦΙΕΤΖΗ

ΤΑΚΤΙΚΗ

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΛΑΡΝΑΚΟΣ - ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

Σπουδαίαν ἔλλειψιν ἀπέλαβε νὰ πληρώσῃ ὁ κ. Μ. Σ. Ἐμφιετῆς, συστήσας δι' ἀμαζῶν τακτικὴν συγκοινωνίαν μετὰ τὸν Λάρνακος — Ἀμμοχώστου. Αἱ ἀμαζαὶ τοῦ κ. Ἐμφιετῆ δισκρίνονται διὰ τὴν στερεότητα καὶ κομψότητα αὐτῶν, σύρονται δὲ ὑπὸ ἱππῶν πρώτης δυνάμεως καὶ ταχύτητος. Τιμὰ εἰσιτηρίων ἀπιστεῦτως εὐθηνά. Ὁ σταθμὸς ἐν Λάρνακί ἐν τῷ πανδοχείῳ τῶν Κυρίων Κων ἀδελφῶν I. Δημητρίου.

Εὑρίσκεται εἰς πλειστηριασμὸν ἡ

λαν, διὰ τούτο ἐθεώρησα φρόνιμον νὰ προμηθευθῶ μίαν ἀμαζὴν ἵνα τὸν ἐπαναφέρω προσηκόντως εἰς Λισβῶνα.

— Ἀθήνητα, ἀπεκρίθη ὁ ξηνοδόχος, χαίρων ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ. Περιττὸν νὰ ζητήσω μακρὸν ὅτι χρεώθησθε. Τὸ ἔχω πρόχειρον. Ἡ ἀμαζα εἶνε εἰς τὴν αὐλήν μου, ἡ δὲ χίσιονος ἐνέει τοῦ σταύλου. Δύναται προσεῖν: νὰ δώσω πρὸς ἐξήρξιν σας ἄνθρωπον διατελούμενον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μου, εἴς ἐν δύνασθε νὰ ἐγγεῖρησθε αὐρὸν μετὰ τὴν ἀξιῶν σας εἰς Λισβῶνα, τὸ ποσὸν τὸ ὅποιον θὰ κρίνητε εὐλογον διὰ τὸ ἐνοίκιον τῆς ἀμαζῆς μου. Δὲν ἀμφιβάλω ὅτι...

— Ἐμπρὸς λοιπὸν, ἔχει κλέω. Βλέπω ὅτι εἶσθε ὁ μαργαρίτης τῶν ξηνοδόχων. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι θέλετε μείνῃ εὐχαριστημένος ἐκ τῆς πληρωμῆς μου. Ἀλλ' εἶπαί μοι, παρακλῶ, δύναμαι νὰ εἶμαι ἀγαλλῆς ἀπὸ τὸν ἀνθρωπῶν σας; — Μὴ ἀμφιβάλῃτε περὶ τούτου, κύριε μου. Εὐρύτης, εὐποσῆγγος, ἐπιδέξιος.

— Ὡ! σὺς ἔρχεσθε εἶνε πολλὸ ἄξιος.

— Καλὰ, τώρα εἶπαί μοι, πῶς ὀνομάζεται ὁ ἐξῆλθός σας τῶν «Κλειδῶν τοῦ ἁγίου Πέτρου»;

— Ὄνομάζεται Ἰερώνυμος Μαχάδος. Εἶνε ὁ υἱὸς τοῦ ἐκ πατρὸς θεοῦ μου. Ἐγὼ, εἶμαι ὁ Ἰοσὴ Μαχάδος, πρὸς διακρίσιν δὲ μετὰ τῶν ἡμῶν, λέγουσι γενικάς: Ὁ Μαχάδος τοῦ Μεγάλου ἁγίου Ἀντωνίου, καὶ ὁ Μαχάδος τῆς Κλει-

κατὰ τὴν συναρκίαν ἁγίου Ἰωάννου διόροφος οἰκία τοῦ Μουσταφᾶ Μασχέρ ἐφένδη, υἱοῦ τοῦ Ἰμβραχίμ ἐφένδη, καδῶ, ἔχουσα ἐξ δωματίων, ἐν μαγειρείον, δύο ἡλιακοὺς, μικρὸν κήπον με δεξιαμένην, θέλει δὲ παραδοθῆ ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 15)27 Μαρτίου 94 διὰ τοῦ κήρυκος κ. Φλ. Δανδέλου.

Ἐν Λάρνακί τῇ 1)13)2)94.

ΤΡΕΞΑΤΕ, ΤΡΕΞΑΤΕ!

Εἰς τὸ καταστήμα

ΚΛ. Σ. ΚΡΑΜΒΗ

ΟΛΟΣ ΒΑΛΣΑΜΑΚΗ ΕΝ ΣΚΑΛΑ

ΟΠΟΥ ΕΦΘΑΣΑΝ

ΑΓΓΑΙΚΑ ΚΑΣΜΙΡΙΑ

τὰ στερεώτερα καὶ εὐθηνότερα τῶν μέχρι τούδε εἰσυχθέντων, πωλούμενα εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους διαγωνισμοῦ.

ΕΠΙΛΕΥΣΙΑ ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ

ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ, ΚΑΛΤΣΑΙ, ΦΛΑ

ΝΕΛΛΑΙ ΔΙ' ΑΝΔΡΑΣ

ΜΥΡΑ ΤΩΝ ΚΑΛΗΤΕΡΩΝ ΕΡΓΟ

ΣΤΑΣΙΩΝ ATKINSON, GOSNELL

ΔΗΜΥΡΑ, ΚΟΝΣΕΡΒΑΙ, ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐν τῷ ἐνταῦθα κατὰ τὴν ἀγορὰν καταστήματι τοῦ κ. I. X. Παντελίδου εὑρίσκειται ΣΑΠΩΝ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ ἐξαιρέτου ποιότητος πωλούμενος εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους διαγωνισμοῦ. Σπεύσατε πάντες καὶ θελετε μείνῃ λίαν εὐχαριστημένοι.

Ἐν τῷ ἐνταῦθα βιβλιοπωλείῳ τοῦ κ. Π. Θ. Νικολαΐδου ἐκτός τῶν διαφόρων ἄλλων διδασκτικῶν βιβλίων εὑρίσκονται καὶ αἱ γραμματικαὶ τῶν «τεσσάρων διδασκτικῶν» πωλούμεναι γυνδρικῶς μὲν τὸ α' τεύχος πρὸς γρ 4 1)2 καὶ τὸ β' 6 1)2, λιανικῶς δὲ τὸ πρῶν τεύχος πρὸς γρ 5 καὶ τὸ β' 8.

Εὑρίσκεται ἐπίσης πλουσία συλλο-

δῶν τοῦ ἁγίου Πέτρου. Ὁ ἐξῆλθός μου εὐτος εἶνε πολὺ καλὸς ἄνθρωπος, ὑποχρεωτικῶς. Δύνασθε τὸ πᾶν νὰ ἐμπιστευθῆτε εἰς αὐτόν. Ἐλπίζω δὲ νὰ μοὶ δώσητε αὐρὸν εὐχάριστος εἰδήσεις, ἐπιστρέφοντες μετὰ τοῦ καλοῦ ἀγαπητοῦ θεοῦ σας.

— Τὸ ἐλπίζω, ἀλλὰ, παρακλῶ, σπεύσατε νὰ μοὶ προεπιματήτε τὴν ἀμαζὴν.

— Τρίγῳ νὰ δώσω τὰς διαταγὰς μου, ἀθήνητα. Μένον ἔχετε ὑπομονήν, δι' ὀλίγην ὥραν, ἵνα δώσω κριθὴν εἰς τὴν ἡμίονον μου, καὶ τότε δύνασθε ἢ ἀπέλθῃτε ὅπταν θηλήσητε.

Μετὰ ἡμίονον περίπου ὥραν, ὁ Σιβασιανὸς ἀνέβη εἰς τὴν ἀμαζὴν τοῦ Ἰοσὴ Μαχάδου, καὶ ἐκάθησε παρὰ τὸ πλεῖρον τοῦ Μιγέλ Ἐγερβαριὰ διευθύνοντες μετὰ δεξιότητος τὰ ἡνία τῆς ἡμίονου.

III.

Ἐν τούτοις ὁ δευρακοπρόδροτος ἐξηκολούθει ἠρόχως τὸν ὄρμον του, καὶ δὲν εὐρίσκετο πλέον εἰμὴ μίαν λεύκαν περίπου ἀπόστασιν ἐκ τῆς Οὐγγάλας, κατ' ἣν στιγμὴν ὁ ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος ἀπερχόμενος τοῦ ξηνοδοχείου τοῦ Μεγάλου ἁγίου Ἀντωνίου, ἐτίθειτο ἐκ νέου ἐπὶ τὰ ἔγνη του.

Ἐνῶ δὲ ἔσραϊνε ἤδη κινεῖται τὰς εὐλογίας του κατ' ἔθῳ ὁ ἀρχαῖος συνήγορος τοῦ Θωμαῖ Σιλδᾶ, ἀνιπλάττεν ἐν τῷ παιδῶν πνεύματι του χίλια ὅσα ὄνειροπολήματα. Ἄτινα ἤλπιζε νὰ πραγματοποιήσῃ ἐντὸς ὀλίγου.

Ὅτω σκεπτόμενος ἄριστος ἐπὶ τῆς εἰς τὰ

γῆ διὰ γραφικὴν ἐργασίαν, φάκελλοι καὶ χαρτόνια δι' ἐπισκεπτήρια, πρῶτης ποιότητος, χάρτης χρωματιστῶς, διὰ βιβλιοδέτας καὶ ἀπορροφητικὸς χάρτης.

Ἐν τῇ κατὰ τὴν ὁδὸν «Ὀξφορδ» οἰκία τῆς Κας Ἀγούστας Κ. Χαραλαμπίδου ἡνιχθῆ νέον ξηνοδοχεῖον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἰδιοκτητριάς, ἐνθα οἱ προσερχόμενοι δύνανται νὰ εὐρίσκωσι δωματῖα ὑπνοῦ λίαν εὐρύχωρα καὶ εὐάερα. Τὸ ξηνοδοχεῖον τούτο θὰ διακρίνη ἄκρα καθαριότητος καὶ ἑκτακτος περιποίησις, διὸ οἱ πελάται ἔστωσαν βέβαιοι, ὅτι θὰ μένωσι καθ' ὅλα εὐχαριστημένοι.

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ

ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΚΥΠΡΟΥ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

ΥΠΟ

Γ. Μ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ.

ΕΚ Δ Ο Σ Ι Σ Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Α

ΓΕΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ

ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΑΠΟΓΡΑΦΗΣ.

Πωλεῖται ἀντὶ 2 1)2 γρ. ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ τοῦ κ. Πολυδώρου Νικολαΐδου ἐνταῦθα, εὑρίσκειται δὲ καὶ ἐν τοῖς βιβλιοπωλείοις τῶν κ. κ. Δ. Πετρίδου καὶ Ε. Μεγαληίδου ἐν Λευκωσίᾳ.

Ἐπεύθυνος

ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ

Τύποις ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΣ.

ξηνοδοχεῖον τῶν Κλειδῶν τοῦ ἁγίου Πέτρου.

Ἐκεῖ μετὰ πολλῆς εὐφραδείας ἐπανέλαθεν εἰς τὸν Ἰερώνυμον Μαχάδον ὅσα διεγῆθη εἰς τὸν ἑξῆλθρον αὐτοῦ Ἰοσὴ, φροντίζων νὰ συνοδεύῃ τοὺς λόγους του διὰ νέων πρὸς τιμὴν του τίτλων.

Ὁ νέος ξηνοδόχος ἀπὸ ἔλαβε τὴν εὐλογίαν τοῦ ἁγίου ἀνθρώπου καὶ συνωκείωθη, οὕτως εἶπεν μετ' αὐτοῦ, τὸν παρεκάλεισε νὰ γείνη ἀνάδοχος τοῦ μικροῦ του παιδὸς τὸ ὅποιον εἶχε γεννηθῆ πρὸ τινῶν ἡμερῶν.

— Εἶνε ἄρρεν; ἔσπευσε νὰ ἐρωτήσῃ ὁ σεβαστὸς Ἠγεμόνος.

— Καί, αἰδεσιμώτατε πάτερ, ἀπεκρίθη ὁ εὐπιστος ξηνοδόχος εἶνε ἐν πολὺ ζωηρῶν παιδῶν, ἄρρεν.

— Εὐχάριστος τότε, διότι ἐν ἧτο θῆλυ δὲν θὰ ἦδύναμην νὰ τὸ βαπτίσω.

— Δικτὶ; αἰδεσιμώτατε πάτερ.

— Διότι κανονισμός τις τοῦ ἐκλεκτοῦ ἡμῶν κλήρου τῆς Παναγίας τῆς Ἀπόχας, ἀπαγορεύει αὐστηρῶς εἰς Ἠγεμόνον νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀνάδοχος εἰς παιδίον γυναικείου φύλου.

— Ὡ! πόσον λοιπὸν χαίρω δι' ἡ σύζυγός μου δὲν μὲν ἐδώρισε κόρη.

Ἀπὸ λοιπὸν εἶνε ἄρρεν δύναμαι νὰ ἐλπίζω ὅτι...

— ἔχετε τὸν λόγον μου.

— Λοιπὸν, αὐρὸν εἰς τὰς δέκα ὥρας ἐάν διήλθε...

(ἀκολουθεῖ.)